

**GLASILO OŠ PARTIZANSKA BOLNIŠNICA
JESEN TINJE**

ŠOLSKO LETO 2016/2017

JUNIJ 2017

LETOŠNJE LEVO V JESENKU

JESENKOV UVODNIK	2
1. RAZRED	3
2. RAZRED	5
3. RAZRED	7
4. RAZRED	9
5. RAZRED	11
6. RAZRED	14
7. RAZRED	17
8. RAZRED	19
9. RAZRED	22
MALI BELI ČUK	26
ALICA V ČUDEŽNI DEŽELI	28
PODELITEV BRALNE ZNAČKE	29
DOSEŽKI NA TEKMOVANJIH	30
OBUJAMO SPOMINE	33
OSMEROSMERKA	39
ANIMALS	40
IŠČEMO NOVE SLOVENSKE BESEDE	41
SUDOKU	42
ŠALI	43
UGANKE	44
POBARVANKE	45

- E-glasilo izdala: OŠ Partizanska bolnišnica Jesen Tinje
- Odgovorna urednica Jesenka: Mojca Stegne
- Novinarski krožek: Ema Brdnik, Tjaša Brglez, Manja Capl, Veronika Kos, Sara Oblonšek, Ana Rojko, Rebeka Steble, Mija Špes, Ana Tič in Andreja Vrbek
- Zbiranje prispevkov: Sonja Ambrož, Silva Kos, Slavica Gracej, Marta Potrč, Andreja Tomažič, Zofija Polanec, Alojzija Mušič, Rok Dragič in Mojca Stegne
- Urejanje in računalniško oblikovanje: Mija Špes, Ana Tič, Mojca Stegne
- Urejanje fotografij: Ana Tič, Mojca Stegne
- Vir slik: Arhiv šole, Foto Brbre (fotografije razredov)
- Avtor naslovnice: Rok Dragič
- Avtorica risbe na zadnji strani: Laura Skrbinek

JESENKOV UVODNIK

Drage učenke in učenci, spoštovani bralci Jesenka!

Zaključilo se je šolsko leto 2016/2017, ki je bilo za veliko večino učencev uspešno. Poleg izvajanja obveznega programa smo izvedli še marsikaj drugega. Skrbni izdelovalci šolskega glasila Jesenko so ponovno poskrbeli, da je opisana večina naših izvedenih dejavnosti v iztekajočem se šolskem letu. Tako kot lani boste naše glasilo tudi letos prebirali v elektronski obliki.

Spoštovane učenke in učenci, čestitam vam za vse dosežke in uspehe, predvsem pa za pridobljeno znanje. Vem, da ni bilo vselej lahko, vendar se je gotovo splačalo.

Izrekam zahvalo staršem, zlasti tistim, ki ste redno spremljali in spodbujali napredek vaših otrok, in tistim, ki ste žrtvovali čas in energijo ter nam pomagali pri realizaciji zastavljenih ciljev.

Zahvaljujem se vsem učiteljicam in učiteljem, ki ste predano opravljali plemenito poslanstvo in prenašali na mlade svoje znanje, izkušnje in vrednote. Zahvaljujem se tudi vsem ostalim zaposlenim, ki ste zagotavljali pogoje za nemoten potek šolskega dela.

Spoštovane učenke in učenci, želim vam veliko poletnega sonca in radostnih počitniških dni ter da se jeseni zdravi in polni energije vrnete v šolske klopi.

Ivan Kovačič, ravnatelj

1. RAZRED

ALEN ADAM

MAŠA LAUBIČ

TIM JUHART

EVELINA MLAKAR

KAJA GOLČAR

ELA DETIČEK

ALJAŽ KLINC

JAŠA PLANINŠEC

2. RAZRED

OPIS OSEBE

IME MI JE MAJ. PIŠEM SE BOHAK. STAR SEM OSEM LET. HODIM V 2. RAZRED IN ŽIVIM V TURIŠKI VASI. IMAM MODRE OČI IN RJAVE LASE. SEM VISOK IN SUH. IMAM OKROGEL OBRAZ. VEČKRAT IMAM OBLEČENE MODRE HLAČE IN PISANO MAJICO Z DOLGIMI ROKAVI. OBUT SEM V ŠPORTNE COPATE. V PROSTEM ČASU RAD KOLESARIM IN IGRAM KOŠARKO TER NOGOMET. TRENIRAM JUDO IN RAD TEKAM.

MAJ BOHAK

V PUSTOLOVSKEM PARKU

ODŠLI SMO V PUSTOLOVSKI PARK PRI BUKOVNIŠKEM JEZERU. ODPELJALI SMO SE Z AVTOBUSOM. SPREJELI SO NAS MATIJA, LUKA IN JURE. POVEDALI SO NAM PRAVILA PARKA. NADELI SO NAM PAS S PLEZALNO OPREMO. KO SMO OPRAVILI S ŠOLSKO PROGO, SMO ŠLI PLEZAT. PLEZAL SEM RUMENO PROGO. NATO SMO POMALICALI. POTEM SMO SI NEKATERI KUPILI SLADOLED IN SPOMINČKE.

MATEVŽ RAJTMAJER

ZBIRAMO PAPIR

PO ŠOLSKEM RADIJU SO OBVESTILI UČENCE, DA ZBEREJO STAR PAPIR. RECIKLAŽA JE POMEMBNA ZA OBSTOJ NAŠE ZEMLJE. V TOREK SE JE PRED ŠOLO PRIPELJAL KAMION Z VELIKIM ZELENIH ZABOJNIKOM. UČENCI SO DRVELI S KUPI PAPIRJA DO ZABOJNIKA. KO JE BIL NA POTI ŠE ZADNJI RDEČ VOZIČEK, JE ZAPIHAL MOČAN VETER. PAPIR JE ZAČELO ODNAŠATI NA VSE STRANI NEBA. UČENCI SO STOPILO SKUPAJ IN S SKUPNIMI MOČMI POSPRAVILI PAPIR TER GA DALI V ZABOJNIK. NATO JE TOVORNJAK ODPELJAL. OTROCI SO Z DOBRIM OBČUTKOM ODŠLI NA KOSILO.

NIL SMOGAVEC POTOČNIK

VID AMBROŽIČ

MINEA LESKOVAR

LUKA KRIVEC

ZALA GLOBOVNIK

3. RAZRED

MOJA DRUŽINA

Moja družina se je začela pred trinajstimi leti. Na začetku ustvarjanja družine sta bila samo ati Aleš in mamica Barbara. 17. septembra leta 2008 sem se družini pridružila jaz, Zala. 16. aprila leta 2010 se nam je pridružil še moj bratec Tim. Postali smo srečna družina. Imamo se zelo radi, med sabo si vedno radi pomagamo. Živimo v Hotelu »Jakec«, kjer imata ati in mami tudi službo. V prostem času z atijem rada plezava, mami rada hodi peš, moj bratec pa se rad rola. V času počitnic se vsi radi kopamo, smučamo in družimo. Zvečer zaigramo kakšno družabno igro. V moji družini se vsi počutimo varno, srečno in vesela sem, da se imamo tako radi. Želim si, da bi ostali vsi zdravi in srečni še mnogo let.

Zala Juhart

ANŽE JESENEK

KIARA RIBIČ

MOJ DELOVNI DAN

Sem učenka 3. a razreda. Predstavila vam bom svoj delovni dan.

Zjutraj se zbudim ob pol sedmih. Najprej se preoblečem v šolska oblačila, nato pojem zajtrk. Po zajtrku si umijem zobe in se počestim. Ob sedmih grem na šolskim kombi. Ko prispem v šolo, se najprej preoblečem in odidem v razred. V razredu si pripravim zvezke in peresnico. Nato se igram. Ko zazvoni šolski zvonec, se usedem za mizo in počakam učiteljico. Takrat začnemo s poukom. Ponavadi končamo s poukom ob 12. uri. Ob 14. uri se odpeljem domov s šolskim avtobusom. Doma se najprej preoblečem, pojem kosilo, naredim domačo nalogo in se še malo učim. Ponavadi se igram z Žigom do 19. ure. Takrat pojem večerjo in se pripravim za spanje. Spat grem ob 21. uri zvečer.

Nuša Stegne

MARTINA BRGLEZ

ROK MOTALN

4. RAZRED

PIKNIK Z NAJBOLJŠIMI SARDELICAMI

Bili smo v Seči pri Portorožu. Imeli smo piknik. V skupinah smo si pekli sardelice. V moji skupini so bili poleg mene še Lan, Jan, Urška, Izaja in Zala. Učila nas je učiteljica Lili, ki nam je rekla, da je le prava mera dobra hrana.

Ko smo očistili sardelice, je prišel čas za pečenje. Za kuharici smo izbrali Izajo in Urško. Sardelice smo položili na žar. Mislili smo že, da bo začelo deževati, a na srečo ni. Ko so se sardelice na eni strani dovolj popekle, jih je Izaja obrnila na drugo stran s pripomočkom, ki se mi je zdel znan. Zamislila sem se in ugotovila, da sem že videla podobnega. Ko so bile sardelice že skoraj pečene, sva z Zalo odšli v kuhinjo iskat kruh. Ravno takrat, ko sta Urška in Izaja dajali sardelice Lanu na krožnik, sva z Zalo prinesli kruh. Vse smo položili na mizo in se začeli mastiti. Naša učiteljica Marta je samo še pripomnila, da bi jih lahko pojedli še več.

Eva Žerjav

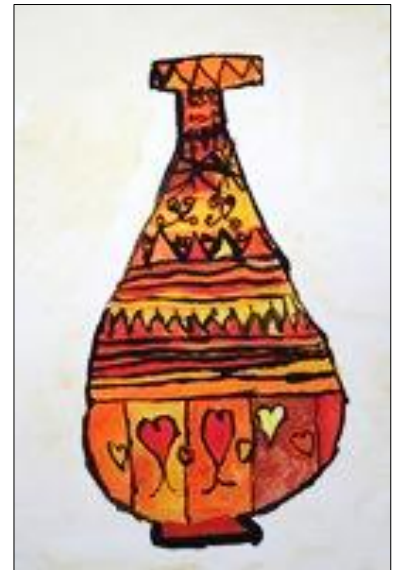
PRED SPANJEM

V domu Burja, pred spanjem, smo se s prijateljicami dogovorile, da nam bo Nina povedala zgodbo o treh suhih muckah in da bom jaz zaplesala ribji ples, za hec.

Nina je pripovedovala zgodbo zelo smešno. Sprva so bile mucke suhe, potem so postale debele, kasneje spet suhe. Zbežale so iz hiše in odšle v hotel. Na postelji sem zaplesala ribji ples. Nato smo si podajale plišasto igračo in se smejale. Ker so nas učiteljice opazovale skozi okno, se je bilo treba kdaj potuhniti. Ura je bila pozna, zato so nekatere želele spati. Dogovorile smo se, da bomo na 3-4-zdaj utihnile. A nekatere niso mogle zaspati, zato so naredile ppppp. Spet smo se začele smejati.

Imeli smo se odlično, saj smo se veliko smejali.

Izaja S. Potočnik

JAN LERHER

NUŠA JANŽIČ

MELISA JANŽIČ

LAN LERHER

ČE BI BIL OČKA, BI ...

Če bi bil jaz očka, bi bil tak kot moj oče. Hodil bi v službo v tovarno Impol. Skrbel bi za kmetijo, kot to počne moj oče. Kupil bi si velikanski traktor. V hlevu bi imel več bikov kot krav. Kupil bi si frajerski avto in motor. Skrbel bi za svojo družino in jo imel rad.

Alen Berdnik

5. RAZRED

ERIKA ADAM

MOJI PRVI GLEDALIŠKI DNEVI

21. marca smo se z gledališko skupino Jesenko odpeljali v Slovensko Bistrico v Slomškov dom na 20. gledališke dneve.

Ti dnevi so bili zame prvi. Ko smo prispeli v Slomškov dom, smo dobili malico. Po malici smo se še nekaj časa igrali, nato pa odšli gledat druge predstave. Čez nekaj časa smo se odšli pripravljat za našo predstavo. Preoblečene nas je naličila učiteljica Urška. Pred nami je bila še ena skupina, potem pa smo bili na vrsti mi. Vsi smo vznemirjeni odšli v zaodrje. V prvi vrsti sta sedeli učiteljica Andreja in Erika, ki sta prišepetavali. Tam smo počakali, da so nas napovedali in igra se je začela. Jaz sem bila v vlogi ene od rož. Ko smo jaz, Larisa in Ema odigrale svoje vloge, smo se počutile veliko bolje, saj smo prej imele tremo. Po predstavi smo dobili še eno malico. Hitro smo se očistili in preoblekli, nato pa odšli gledat ostale predstave. Na poti nazaj v šolo je učitelj Igor razdelil vsakemu pet bonbonov. V šoli smo odšli na kosilo, nato pa k podaljšanemu bivanju.

Ti dnevi mi bodo dolgo ostali v spominu, saj sem imela tremo, a potem sem videla, da ni nič takšnega.

Nika Klinc

KRIS MARČIČ

NAŠ RAZRED

Naš razred je zelo razigran
in ves šoli predan.

Vsi se radi učimo in petice dobimo,
med odmori pa se radi lovimo.

Pri pouku radi zaspimo
in potem vse pozabimo.

Učiteljica prijazna se nam zdi,
a ko se razjezi, prestrašeni smo mi vsi.

Naš najljubši predmet likovna je,
matematika pa malo čudna je.

Ko počitnice pred vrati so,
vsi, vsi veselo vzklikamo.

Nika Klinc, Stella Golčar, Kristina Pliberšek

POMLAD

Zjutraj ptički te prebudijo,
žarki sonca oči razvedrijo.
Rožice zacvetijo
in vonj nam delijo.

Potem je na vrsti pomladni veter,
ki že šelesti in se prebudi
tako zelo močno,
da listje z dreves poleti.

Nato pride sonce,
ki hkrati ves mraz odpodi,
da se lahko igramo vse pomladne dni.

Pomlad!
Pomlad je najlepša,
ker ptički nazaj priletijo
in nam srečno pomlad zaželijo.

Teja Markovič Justinek
in Larisa Capl

LETNI ČASI

Spomladi na vejah vse nežno vzbrsti
in zvonček v šoli se spet prebudi.
Oblaki beli ko smetana na nebu živijo,
zraven njih pa ptice letijo.

Poleti v kratkih rokavih lahko že hodimo
in skoraj po sončnih žarkih letimo.
Na plaži na vročem pesku sedimo
in z ribiško palico ribe lovimo.

Jeseni ves svet se obarva v zlato,
poglej, kako lepo je rožnato nebo.
Veverice podijo se po drevesih
in ptica leti po nebesih.

Sneženemu možu zaupaj skrivnosti
in na snegu počni norosti.
V hiši premočeni spijmo kakav,
da nas ne bo strašil bavbav.

Erika Adam in Tinkara Kolenc

KRISTINA PLIBERŠEK

TEJA MARKOVIČ JUSTINEK

6. RAZRED

foto BRBRE

EVA JANŽIČ

ANDREJ BRGLEZ

ČAROBNI ŠPAGETI

Nekoč je živel majhen deček po imenu Janezek. Živel je v Ljubljani, v Skriti ulici, ki jo poznajo le redki.

V soboto zjutraj, ko se je Janezkova mama zbudila, je Janezek že pripravljaj zajtrk. Pogledala je v hladilnik in ostrmela. Namreč, hladilnik je bil prazen. Odhitela je v najbližjo trgovino in kupila ... špagete! Ampak to niso bili navadni špageti. To so bili čarobni špageti. Mama je začela pripravljati kosilo, medtem pa se je Janezek igral pri svojem najboljšem prijatelju Maticu. Mama ga je poklicala h kosilu. Pri kosilu je ugovarjal, da noče jesti špagetov, ker nimajo normalnega vonja. A mama mu jih je dala zvrhan krožnik. V glavo mu je šinila zamisel. Krožnik s špageti je neopazno zamenjal s praznim in ga porinil pod stol.

Ko je mama pojedla kosilo, je odhitela v službo. Jakec je odšel ven in špagete vrgel v kanalizacijo, nato pa smuknil k Maticu. Tam sta se pogovarjala o čudnih špagetih. Tako je dan hitro minil. Jakec je prespal pri Maticu. Jakčeva mama je prispela domov vsa izčrpana in legla.

Zjutraj se je Jakec zbudil prvi. Vrnil se je domov. A pred hišo, v kateri je živel, je iz kanalizacije lezel ogromen in debel špaget. Eden od tistih, ki jih je Janezek odvrget v kanalizacijo. Ven je začelo lesti še več špagetov. Stekel je v hišo. Opazil je, da so špageti vedno večji in da vsi prebivalci iz ulice hodijo tja. Tudi njegova mama. Odločil se je, da bo dogajanje spremljal skozi okno. Špageti so se zvezali v kup in vse, ki so prišli na ulico, zavozlali zraven, vključno z Janezkovo mamo. Nastala je ogromna kokoš, iz katere so štrleli ljudje.

Janezek je stekel k Maticu in mu povedal, kaj se je zgodilo. Vedel je, da morata to rešiti onadva, ker je Skrita ulica preveč skrita, da bi lahko kdo priskočil na pomoč.

Pohitela sta v Skrito ulico. Ta je že bila cela prekrita s čarobnimi špageti. Prestrašila sta se in pobegnila nazaj v Matičevo stanovanje. Začela sta kovati načrt. Medtem se je Matičeva mama odpravila v Skrito ulico. Tudi njo so ujeli špageti. Dečka sta naposled le končala svoj akcijski načrt. Le eden od njiju se bo moral žrtvovati. Javil se je Matic, kajti on bi naredil vse za svojo mamo. Enako bi storil tudi Janezek, ampak nekdo pač mora izpolniti drugi del načrta.

Matic je odšel zamotit čarobne špagete, medtem pa je Jakec splezal v kanalizacijo in poskušal najti korenine čarobnih špagetov. In ... našel jih je! Kakšna sreča! Ampak pozabil je žago, kajti korenine čarobnih špagetov so bile zelo debele. Stekel je nazaj in videl, da so špageti že ujeli Matica. Odvihral je v mamino stanovanje. Nekaj stvari je zlepil skupaj in nastala je lutka, s katero bo zamotil pošast. Pograbil je še žago in poseben napoj, ki ga je mama skrila v sef. Zlahka ga je dobil ven, saj je imel velike možgane. Z lutko je zdrvel na ulico, jo porinil pred špagete, sam pa pohitel v kanalizacijo rešit svet.

Našel je korenine špagetov in jih začel žagati. Špageti so se upirali. Na koncu, ko so ga že imeli zvezanega, je obupal. Opazil je tudi, da mu jemljejo energijo. Tedaj pa se spomni čarobnega napoja. Z zadnjimi močmi ga izvleče in odpre ter ... Jakec omaga. Steklencička mu pade iz rok na korenine. Špageti so spustili vse meščane in okameneli. Matica in ostalih meščanov niso tako izčrpali kot Jakca. Jakec si je že opomogel in se zaspan pridružil meščanom. Zvečer so doma vsi na smrt utrujeni legli v postelje in zelo dolgo spali. Najdlje je spal Jakec. Med njegovim spanjem so tiho izklesali njegov kip. Jakec se je zbudil presrečen.

Ko je odrasel, so ga razglasili za kralja ulice. Izbral si je lepo dekcle in srečno sta živelā do konca svojih dni.

Lucija Stegne

ROKE

Roki imamo dve,
nekatero so male,
nekatero velike.

Roke si umivamo
in z njimi tudi zalivamo.
Roke imajo prste,
ki so različne vrste.

Roke se z ramo držijo in
včasih tudi zaspajo.

Roke morajo biti močne,
da potem lahko naredijo stvari,
ki so lastnoročne.

Katja Janžič

LUCIJA GLOBOVNIK

PUSTOLOVŠČINA DUHCEV

Nekega dolgočasnega sončnega dne sta duhca Strahec in Zaspanček razmišljala, kako bi bilo pluti po velikanskem morju.

Strahec se je ravno takrat spomnil, da bi lahko odpotovala z ladjo na morsko dogodivščino. Priskrbela sta si ladjo in odplula na širno morje. Najprej sta spoznala kita Pljuska in Skakača in seveda tudi njuno mamo gospo Kitovko. Igrali so se do večera.

Naslednji dan je bilo nebo čudno, namesto modre barve je bilo zelene. Začelo se je bliskati, strele so kar švigale z neba. Pljusk in Skakač sta se tako prestrašila, da sta se odločila skriti na dnu morja. Z neba je priletelo čudno vozilo, v njem pa čudna žival. Bila je vesoljska ladja, v kateri se je skrival vesoljec. Zaspanček je mislil, da je prijazen. Odletel je k njemu. Takrat je vesoljček izstrelil v morje rumeni žarek. Iz morja se je prikazala čudna morska pošast in glasno zarjavela: »Kdo moti moj spanec?!« Duhca sta razmišljala, kako bi premagala morsko pošast. Strahec je ravno tedaj videl na koncu ladje čudno puško. Mislil je, da bi lahko ustrelil pošast, a ni pomagalo. Potem se je Zaspanček spomnil, da je vesoljček ustrelil z rumenim bliskom, da se je pojavila pošast. Vesoljček je ustrelil rumeni žarek proti pošasti in potopila se je v globine skrivnostnega morja. Strahec je prosil Pljuska, naj s svojim pljuskom pošlje vesoljca nazaj v vesolje. Vesoljček je pomahal v slovo in odletel nazaj k svoji družini. Duhca sta se poslovila od kitov in odplula domov.

Od takrat naprej ni nihče več videl morske pošasti. Verjetno ima tako trden spanec, da nima nihče takšne moči, da bi jo prebudil. Vesoljček veselo pripoveduje o svoji dogodivščini na Zemlji. Vsem je obljubil, da jih bo nekoč odpeljal v prečudovito deželo. Duhca sta bila tako zelo navdušena nad vsem tem dogajanjem, da že razmišljata o novi pustolovščini.

Lana Ribič

7. RAZRED

KAJ JE ZAME LJUBEZEN

Ljubezzen je biti nežen
in hvalžzen, malec ljubosu-
men in velikokrat neumen, je lahko
nekaj lepžga in dragocnezga. Da se ima-
ta dva rada, kar mora biti navada,
mora biti sladko, ampak ne kratko.

Včasih ne uspe, a je, kar je.

Se zgodi, a morda
ne ponovi.

Manja Čapl

JAKOB TRAMŠEK

DVA SVETOVA

Živim v lepem, ljubeznivem
in radodarnem svetu,
medtem ko nekje je že vse
prevzeto, ljudje se ubijajo,
milosti ni.

Emma Brdnik

Imamo dva svetova,
bogatega in skromnega,
svetlega in temnega.

Kot v Afriki in tu!

Andreja Vrbeč

LIPICANCI

Naši ljudje, ki so živeli v Aziji, kjer je dan daljši in svetlejši, so se začeli seliti. Iskali so boljši prostor za živino in pridelke. Iskali so povsod, a niso našli primerne kraja.

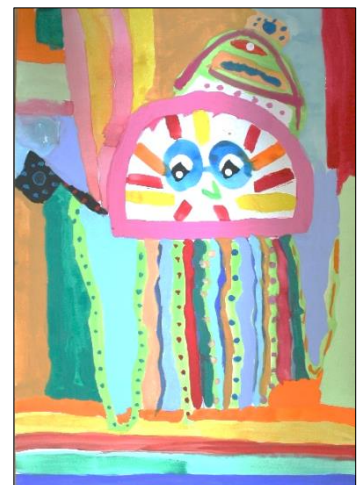
Nekje so zagledali starega dedka, ki ni imel ničesar. Ker so bili naši pradedje dobri, so mu dali suknjič ter hrano in odšli naprej. A niso posumili, da je ta siromak bil Bog. Bil je zelo ponosen na njih. Zato jim je med potjo povedal: »Odličen kraj boste našli tako, da boste pogledali pod vsakim drevesom. Pod tistim, kjer je beli konj, tam boste živeli.« Odpravili so se in iskali vsepovsod, a nikjer niso našli belega konja. Le ko so hodili mimo slovenskih meja, so pod drevesom našli kakšnega konja. Ko so prispeli na Kras, so pod lepim drevesom našli belega konja.

In zdaj tam na Krasu najdemo vas, kjer imamo bele konje lipicance in drevesa lipe.

Aljaž Stegne

SAŠO BRDNIK

ANA ROJKO

8. RAZRED

ISKANJE EVE

Eva in Leon sta se spoznala,
ves čas sta na Facebooku klepetala.
Zelo rada sta se imela,
a se nista nikoli objela.

Po premisleku Leon na štop je šel,
tako je s severa v Slovenijo prišel.
Leonovi starši so se na pot odpravili
ter v Slovenijo pripotovali.

V Piranu Leona so iskali,
pri tem že skoraj so obupali.
Obupana Eva je Leona našla,
ob pogledu nanj se je na smrt prestrašila.

Davorin Janžič

TOMIJEV POGUM

Živel je deček Tomi. Z mamo sta prebivala v lepi dolini zraven reke. Tomi je bil prijazen, majhen, dobrosrčen in rdečelas fantič.

Njegova mama je opravljala težka dela. Delala je na polju, v kuhinji in hodila šivat v mesto. Tomi bi ji bil z veseljem pomagal, a kaj ko je pa bil tako suhljat in šibek. Bolj kot vse na svetu si je želel, da bi postal močen in bi mami povrnil vse delo, ki ga je opravila zanj. Fant tudi ni imel veliko prijateljev, ampak le enega in ta je bil dober kot on, le mogoče malo močnejši. Njegovo ime je bilo Jaka in živel je tri griče naprej.

Nekega vročega poletnega dne je Jaka rekel Tomiju: »Veš, slišal sem za dobro vilo, ki ti izpolni vse, kar si poželiš.« Tomiju so se kar zasvetile njegove zelene oči. Jaka mu je podal podrobna navodila: »Prečkati moraš devet rek, nato tri doline in poiskati roza hiško, kjer živi ta dobra vila.«

Tomi je čez tri dni odšel od doma z upanjem, da se ne bo vrnil praznih rok. Njegova mama ga je zelo težko spustila iz rok, ampak je vedela, da mu bo uspelo. Prečkal je že sedem rek in je bil zelo utrujen, zato si je v najbližji vasi kupil kruh z denarjem, ki mu ga je dala mama. Ko je končno prišel do devete reke, je bila ta tako ozka, da bi jo lahko kar prestopil. Brž ko jo je Tomi hotel prestopiti, se je reka začela širiti. Ko jo je hotel preskočiti, mu je spodrsnilo. Začelo ga je skrbeti in to zelo, a je vseeno našel moč in se povlekel na drugi breg reke. Tekel je in tekel, dokler ni prečkal treh dolin in naposled prispel do roza hišice. Zaradi napora se je zgrudil na tla.

Zbudil se je in uzrl vilo, ki ga je milo vprašala, če je v redu. Tomi je rahlo prikimal. Na tiho jo je vprašal, ali si zasluži to nagrado. Vila mu je odgovorila: »Seveda jo dobiš! Saj vem, da si močno želiš pomagati svoji mami pri delu. Si edini, ki me je prosil za nekaj dobrega.« Vila je zamahnila s svojo palico in Tomi se je zavrtel v krogu. Ustavil se je in se počutil močnejšega in polnega veselja. Vili se je zahvalil: »Hvala ti. Nikoli te ne bom pozabil!« Veselo je stekel domov.

Doma sta ga čakala mama in Jaka. V Tomiju sta videla veselega in močnega fanta in od sreče je mama kar zajokala. Sin jo je potolažil in se ji sladko nasmejal. Odslej je vedno pomagal mami, še več, od zdaj je vedno on delal, mama pa je počivala. Pomagal je vsem, ki so ga potrebovali. Zato je dobil novo ime. Vsi so ga klicali Veliki Tom.

Mija Špes

TEŽAVE V ŠOLI

MATEVŽ: Zaka sva v šoli tak poredna?

DENIS: Ker sma bul na antle.

MATEVŽ: A ti je všeč bit žleht?

DENIS: Te pa te.

MATEVŽ: Zaka sva tak pogosto pr ravnatlu?

DENIS: Ker nama je všeč njegova pisarna.

MATEVŽ: Zaka »včasih« motiva pouk?

DENIS: Ka pa vem. Nagon pač. Zaka pa se ne bi poboljšala?

MATEVŽ: Ker se nama ne da. A ni res?

Matevž Cehtl in Denis Romo Lopez

TJAŠA BRGLEZ

Igra prestolov

Je led in sneg,
a junaki se ne
predajo, ker vedo,
da je sreča na njihovi strani.

Za zidom čakajo
temne in mračne sile,
vendar to junake
ne prestraši.

Družin veliko,
junakov malo,
a so ti močni
in oster meč imajo.

Naj podajo se na pot,
naj pokažejo, kar znajo,
ker so močni in
odločni, spretni in nabriti.

Sara Oblonšek

NIKA KODRIČ

Vrnitev

IZ lažnih mest se vrača
kjer ljubezen svojo je pustil.
Trud se ne izplača,
zato praznih rok se bo vrnil.

Margo pustolovka
v slavni New York je odšla,
prijatelje na Floridi pustila,
si rekla: »Zmogla bom sama.«

Q razočaran, ker Margo ni odšla domov,
doma poseda, knjige bere,
da na univerzo bo prišel.

Prijatelji srečno zaljubljeni,
so svojo srečo našli.
Za Quentina v ljubezni pač te ni,
ker Margo nekje v New Yorku tiči.

Še bosta srečala spet
v lažnih mestih čez nekaj let.
Takrat bo srečen konec,
ker zvonil bo ljubezni zvonec.

Ana Tič

DENIS ROMO LOPEZ

9. RAZRED

GAZELA

Zakaj sanjali bi o ljubezni hrepeneči? Ne traja.
Zakaj pisali bi o neizmerni sreči? Ne traja.
Zakaj se greli bi ob ognju v peči? Ne traja.
Zakaj bili bi življenja živeči? Ne traja.
Zdaj prišli smo do spoznanja, nič ne traja.
Zakaj ne bi sanjali, pisali, se greli in živelj, dokler traja?

Ajda Štegne

MATER JE ZATAJIL

Po mestu hodili so lepo oblečeni ljudje,
a tam pred šolo mati stoje.

Od zelo daleč iz vasi je prišla,
vsa trudna in lačna bila.

Stala je v umazanih škornjih,
bila je oblečena v krilo,
ki je že zelo potrebovalo milo.

Prinesla Jožetu je novih oblačil,
v drugi roki pa se ji je kovanec srebril.

Ko zvonec za odmor zazvoni,
Jože s prijat'lji iz šole prihiti.

Tam ugleda mater vso razcapano.
Zaradi sramu se hitro skrije v gručo
in se ji izmuzne pretkano.

Mati vsa zaskrbljena se vrne domov,
tam najde Jožeta, ki ji odgovori,
da je ni opazil,
kljub temu da se je mimo nje plazil.

Naposled je Jožetu žal,
da je lastni ljubeznivi materi lagal.

Borut Vešnik

JAKOB GLOBOVNIK

JAN LEŠNIK

DENIS JANŽIČ

ROMEO IN JULIJ

Aleks in Erik sta bila najboljša prijatelja, že odkar se je Erik pred štirinajstimi leti priselil v hišo nasproti Aleksove.

Že ob prvem obisku sta ugotovila, da imata veliko skupnega in se je med njima spletla neka posebna vez. Njuni starši so se prav tako zelo spoprijateljili, zato so bili veseli, da se sinova tako dobro razumeta.

Pri štirinajstih letih se je Erik začel zanimati za dekleta, zato je Aleksu, s katerim sta skupaj preživela zelo veliko časa, nehal posvečati pozornost. Ta si ni znal razlagati, zakaj ga je najboljši prijatelj potisnil na stran in je čutil neke vrste ljubosumje. Mlada zaljubljenost seveda ni mogla dolgo obstajati. Ko je bil Erik zopet samski, se je prijateljstvo nadaljevalo.

Čez nekaj let se Aleks še vedno ni zanimal za dekleta, Erik pa je že doživel nekaj poljubov. Imel je tudi dekle, za katero pa ni vedel, ali mu je zares všeč.

Neko noč, ko prijatelja nista mogla zaspati, je Erik prejel Aleksovo sporočilo: »Ne morem spati, pridi ven!« Čez pet minut sta se dobila na cesti, ki je ločevala njuna domova. Bilo je sredi februarja in zunaj je zmrzovalo, saj se je zima že prav začela. Bila sta oblečena le v pižame in v roke ju je zeblo. Pri vsakem izdihu se je iz njunih ust zavalil oblček dima. Zrla sta si v oči in molčala. Naenkrat pa sta se njuni glavi zbližali in ustnice dotaknile. Nista mogla verjeti, kaj se je pravkar zgodilo, a zgodilo se je.

Tisto noč vse do jutra nobeden od njiju ni mogel zatisniti očesa. Kar se je zgodilo, pravijo mnogi, je bilo hudo narobe, njima pa se je zdelo tako hudičevo prav.

Nista si zatiskala oči in sta si že naslednji dan priznala, da čutita nekaj več kot le prijateljstvo. Erikovemu dekletu se še sanjalo ni, da njen fant goji ljubezenska čustva do svojega najboljšega prijatelja. Bilo pa ji je čudno, zakaj naenkrat v njegovem življenju ni več tako pomembna.

Naklonjenost in ljubezen sta uspela dokaj dobro skrivati, dokler ni nekega dne v sobo pridrvel Erikov oče, ker je nekaj iskal. Zaradi zanj grozljivega prizora je skoraj padel po tleh. Erik in Aleks sta sedela na postelji in se poljubljala. »Kaj za vraga!!! Erik?! Kaj?! Takoj se poberi iz moje hiše, smrkavec!« je s prstom kazal na Aleksa. Ta se je odrinil, da bi zbežal, vendar ga je ustavila Erikova roka: »Ne, stoj!« Obrnil se je proti očetu in rekel: »Oče, v 21. stoletju živimo!« Oče se je le še bolj razhudil: »Gejev v svoji hiši ne bom trpel!« Aleks je zapustil njihovo hišo. Eriku je sledila huda pridiga in prepoved, da bi se z Aleksom še kdaj videla. Oče je zahteval, da Erik obdrži svoje dekle.

Aleksova družina je bila bolj razumna, vendar jo je prizadelo, ko je Erikov oče njihovega sina obtožil, da je Erik zaradi njega gej. Dolgoletno prijateljstvo se je spremenilo v hud spor in obema fantoma je bilo prepovedano druženje.

Minilo je nekaj tednov in kljub prepovedi sta našla kak izgovor, da sta se dobila. Pa tudi preko Facebooka sta si na skrivaj dopisovala.

Nekega dne je Erik Aleksu poslal sporočilo: »Veš, jaz nisem Romeo in ti nisi moja Julija.« Sledil je kratek premor ... Aleks je odpisal: »Ne?« Erik: »Ne bom dovolil, da se zgodba konča kot v Shakespearovi tragediji. Čez dve uri pobegneva! Ne sprašuj, le čez dve uri bodi pripravljen.«

Bila je noč in obe družini sta spali. In res, Aleks in Erik sta tisto noč ukradla avto Erikovega očeta in pobegnili.

Naslednje jutro je obe družini zbudila policija in povedala tragično novico. Našli so razbit avto in oba fanta sta bila mrtva. Ni bilo znano, ali je bila nesreča zgolj grdo naključje ali pa je bila načrtovana.

Erikovemu očetju je izguba ljubljene sina dala misliti in ga je od slabe vesti in žalosti skoraj pobralo. Če bi čas lahko zavrtel nazaj, bi gotovo ravnal drugače.

Laura Skrbinek

GAZELA

REBEKA AMBROŽIČ

Mnogi imajo lepe, redke in sinje oči,
a nihče nima tako *prodornih*, kot ti.
Besede vsakogar me prizadenejo,
a nihče ne izreče tako *grenkih*, kot ti.
Mnogi mi povzročajo nočne more,
a nihče tako *brežutnih*, kot ti.
Mnogi mi vzbujaajo upe, sanje,
a nihče tako *močnih* in *gorečih* kot ti.
Mnoge nesreče pustijo rane,
a nobena tako *peklenskih*, kot ti.

Nina Kresnik

MALI BELI ČUK

Razlikovanje od drugih in sprejemanje takšnih kot so. To je bila tema letošnje lutkovne igre. Ljudi okoli sebe moramo sprejemati takšne, kot so, in jih podpirati po najboljših močeh.

Obsojanje in razlikovanje je lutkovna skupina predstavila s sovami, ki smo jih učenci naredili skupaj z učiteljicama. Vsaka sova na prvi pogled predstavlja svojo osebnost, svoj odnos. Lutka oživi in svoj karakter pokaže v trenutku, ko preide v lutkarjeve roke.

V ospredje igre je postavljen mali beli čuk, kot se tudi glasi naslov igre. Čuk je prijazen, igriv, nežen, radoveden, pameten in željan spoznati nove prijatelje. Sove pa so samovšečne, ne briga jih za druge, nesramne do čuka in ga obsojajo, ko prileti do njih. Sove so barvite. Rdeča je vedno jezna. Roza se rada uredi in misli, da je najlepša. Črna je trmasta in zamorjena, nič ji ni všeč. Rumena misli, da je najsijajnejša, skoraj bolj od sonca. Potem pa je tu še zelena, ki pa ni takšna kot druge. Prva sprejme belega čuka. Je nerodna, radovedna in skuštrana.

Sove si na začetku niso všeč in odganjajo belega čuka. Na koncu ga sprejmejo in skupaj z njim odletijo k njemu domov. Sove so se nehale brigati samo za sebe in se spoprijateljile s čukom, ki je drugačen od njih. Skupaj odletijo k njemu domov in pijejo topel in sladek kakav.

Skozi predstavo nas spremlja flavtistka, ki hkrati predstavlja spreminjanje letnih časov. Poseben čar naše lutkovne predstave pa ustvarijo svetlobni efekti.

Pod odličnim vodstvom mentoric Barbare Potočnik Kolenc in Alojzije Mušič ter s trdim delom smo z igrico Mali beli čuk navdušili učence tinjske šole, gledalce in strokovno ocenjevalko na območnem srečanju lutkovnih skupin v Slovenski Bistrici in na regijskem tekmovanju v Lenartu. Igrali smo v sodelovanju z DPD Svoboda Slovenska Bistrica. Povabljeni smo bili tudi na Ptuj na Teden ljubiteljske kulture. Na srečanju lutkovnih in otroških gledaliških skupin Slovenije v Dolenjskih Toplicah pa smo si priigrali **zlato Linhartovo plaketo**.

Med ustvarjanjem igre smo se veliko zabavali in smejali, predvsem pa se naučili o sprejemanju drugačnih. Lutkarji, ki ostajamo, že nestrpno pričakujemo nove lutkarske izzive.

Lutkarji

ALICA V ČUDEŽNI DEŽELI

Letos se je naša gledališka skupina Jesenko predstavila z gledališko igro Alica v čudežni deželi. Pod vodstvom mentorice Andreje Tomažič smo učenke igro prevedle iz angleščine v slovenščino. Vaje so potekale vsak četrtek po pouku. Na vajah smo se veliko smejali, a vložiti smo morali tudi veliko trdega dela.

V igri se je dogajalo veliko zanimivih stvari. Alici se je zdela njena sestra preveč nezanimiva, zato se je zasanjala v svoj svet. Srečala je zmedenega Belega zajca, ki se mu je zelo mudilo. Zaletela se je v dva zmešana dvojčka. Srečala je prevzetne rože in zmotila gosenico pri meditaciji. Srečala je tudi NORO in NORČAVO mačko Režalko, zmotila slavno čajanko in praznovanje nerojstnega dne Marčnega zajca in Klobučarja ter srečala hišno in zaspano miško. S kartami je barvala vrtnice na rdečo in spoznala ukazovalno kraljico in njenega majhnega, priliznjenega kralja.

Igro smo zaigrali učencem, staršem in krajanom na pomladni prireditvi. Sodelovali smo na 20. območnem srečanju otroških gledaliških skupin v Slovenski Bistrici. Gostovali smo v domu starejših občanov v Slovenski Bistrici in na podelitvi bralne značke na OŠ dr. Jožeta Pučnika Črešnjevce. Popestrili smo srečanje gasilk občin Poljčane, Makole, Oplotnice in Slovenske Bistrice, ki je bilo na Tinju.

Naša mentorica Andreja Tomažič je na slavnostni akademiji ob kulturnem prazniku za dvajsetletno ustvarjalno in požrtvovalno delo na področju ljubiteljske kulture prejela javno priznanje Štefana Romiha, za kar ji iskreno čestitamo.

Tjaša Brglez in Sara Oblonšek

PODELITEV BRALNE ZNAČKE

»Sončni vzhod prebujá naravo, branje knjig razsvetljuje glavo.«

(Mongolski pregovor)

Letos smo zaključili 57. sezono Ingoličeve bralne značke. Častna gostja je bila pisateljica Jasna Markuš, ki nam je že pred nekaj leti predstavila zbirko knjig *Jurka Burka in mlade brihte*. Tokrat je pisateljica najmlajše popeljala na sanjsko potovanje, polno domišljije, starejše pa z raketo in s Tutujem na megalaktično potovanje na različne planete. Po povratku v realni svet nam je gostja podelila priznanja in knjižne nagrade. Letos je bilo 8 devetošolcev, ki so si vseh devet let šolanja na naši šoli razsvetljevali glave z branjem knjig in si tako pridobili naziv zlati bralci. »Pribrali« so si knjige in nagradni izlet v našo prestolnico. Od prvega do petega razreda je bralno značko opravilo 55 učencev, od šestega do devetega razreda pa je bilo 26 pridnih bralcev.

Ana Tič in Mija Špes

Zlate bralke in bralca z mentorico Andrejo Tomažič in s pisateljico Jasno Markuš

DOSEŽKI NA TEKMOVANJIH

TEKMOVANJE – PRIZNANJE	IME IN PRIIMEK, razred	MENTOR
SLOVENŠČINA – zlato Cankarjevo priznanje	Mija Špes, 8. a	Mojca Stegne
SLOVENŠČINA – srebrno Cankarjevo priznanje	Mija Špes, 8. a	Mojca Stegne
MATEMATIKA – srebrno Vegovo priznanje	Ana Tič, 8. a Borut Vešnik, 9. a	Alojzija Mušič
FIZIKA – srebrno Stefanovo priznanje	Borut Vešnik, 8. a	Lucija Švent
ZGODOVINA – srebrno priznanje	Nina Kresnik, 9. a	Dragica Križaj
ANGLEŠČINA – bronasto priznanje	Rebeka Ambrožič, Nina Kresnik, Laura Skrbinek, Ajda Stegne, 9. a	Dragica Križaj
ZGODOVINA – bronasto priznanje	Rebeka Ambrožič, Nina Kresnik, Laura Skrbinek, Ajda Stegne, 9. a	Dragica Križaj
FIZIKA – bronasto Stefanovo priznanje	Ana Tič, 8. a Borut Vešnik, 9. a	Lucija Švent
ASTRONOMIJA – bronasto Dominkovo priznanje	Ana Tič, 8. a Nina Kresnik, 9. a	Lucija Švent
BIOLOGIJA – bronasto Proteusovo priznanje	Rebeka Ambrožič, 9. a Mija Špes, 8. a	Jožica Topolič
KEMIJA – bronasto Preglovo priznanje	Borut Vešnik, Nina Kresnik, 9. a	Jožica Topolič
NARAVOSLOVJE – priznanje za uspeh na tekmovanju v znanju naravoslovja KRESNIČKA	Tim Juhart, Maša Laubič, 1. a	Sonja Ambrož
	Vid Ambrožič, Maj Bohak, Nina Gajšek, Zala Globovnik, Žan Podvršnik, Matevž Rajtmajer, 2. a	Silva Kos
	Zala Juhart, Sabina Samastur, Nuša Stegne, 3. a	Slavica Gracej
LOGIKA – bronasta priznanja	Nil Smogavec Potočnik, Matevž Rajtmajer, Maj Bohak, 2. a	Silva Kos
	Zala Juhart, Nuša Stegne, Anže Jesenek, Kiara Ribič, Aleks Artinger, 3. a	Slavica Gracej
	Izaja Smogavec Potočnik, Lan Lerher, Jan Lerher, Izak Mlakar, 4. a	Marta Potrč
	Nika Klinc, Erika Adam, Tinkara Kolenc, Teja Markovič Justinek, 5. a	Andreja Tomažič
	Lucija Stegne, 6. a Jakob Tramšek, Veronika Kos, 7. a Mija Špes, Ana Tič, 8. a Borut Vešnik, Nina Kresnik, Ajda Stegne, 9. a	Alojzija Mušič
	Izak Mlakar, Izaja Smogavec Potočnik, 4. a	Marta Potrč

GLASILO OŠ PARTIZANSKA BOLNIŠNICA JESEN VINJE

SLOVENŠČINA – bronasto Cankarjevo priznanje	Nika Klinc, Tinkara Kolenc, Teja Markovič Justinek, 5. a	Andreja Tomažič
	Lucija Stegne, 6. a Ana Rojko, 7. a Sara Oblonšek, Mija Špes, 8. a Laura Skrbinek, Ajda Stegne, 9. a	Mojca Stegne
SLOVENŠČINA – Cankarjevo priznanje za sodelovanje na šolskem tekmovanju iz slovenščine MEHURČKI	Ela Detiček, Kaja Golčar, Tim Juhart, Aljaž Klinc, Maša Laubič, 1. a	Sonja Ambrož
	Vid Ambrožič, Maj Bohak, Nina Gajšek, Zala Globovnik, Žan Podvršnik, Matevž Rajtmajer, Nil Smogavec Potočnik, 2. a	Silva Kos
	Aleks Artinger, Anže Jesenek, Zala Juhart, Kiara Ribič, Sabina Samastur, Nuša Stegne, 3. a	Slavica Gracej
MATEMATIKA – bronasto Vegovo priznanje za uspeh na tekmovanju Mednarodni matematični kenguru	Alen Adam, Kaja Golčar, Aljaž Klinc, Maša Laubič, Evelina Mlakar, 1. a	Sonja Ambrož
	Vid Ambrožič, Nil Smogavec Potočnik, 2. a	Silva Kos
	Kiara Ribič, Anže Jesenek, 3. a	Slavica Gracej
	Izaja Smogavec Potočnik, 4. a	Marta Potrč
	Teja Markovič Justinek, 5. a	Andreja Tomažič
	Eva Jesenek, 6. a Jakob Tramšek, Sašo Brdnic, 7. a Ana Tič, 8. a Borut Vešnik, Rebeka Ambrožič, 9. a	Alojzija Mušič
ZLATE BRALKE IN BRALCI	Rebeka Ambrožič, Miha Ferlič, Ana Juhart, Nina Kresnik, Maja Laubič, Ajda Stegne, Laura Skrbinek, Borut Vešnik	Andreja Tomažič
KAJ VEŠ O PROMETU? 1. mesto ekipno	Mitja Kvas, Borut Vešnik (2. mesto posamezno), Miha Ferlič, Denis Janžič, Davorin Janžič (3. mesto posamezno), Jakob Globovnik, Jakob Tramšek	Lidija Čibri

Zmagovalna ekipa tekmovanja Kaj veš o prometu? (manjka Mitja Kvas)

Dobitniki srebrnih priznanj z mentoricami

Dobitnica zlatega Cankarjevega priznanja z mentorico

ŠPORTNI DOSEŽKI

Atletska olimpijada	Aljaž Stegne, 1. mesto v teku na 600 m (mlajši učenci) Denis Romo Lopez, 3. mesto v metu žvižgača (starejši učenci) Denis Janžič, 2. mesto v teku na 1000 m
Medobčinsko tekmovanje v smučanju	Nuša Stegne, 1. mesto (najmlajše učenke) Zala Juhart, 2. mesto (najmlajše učenke) Maša Laubič, 3. mesto (najmlajše učenke) Timi Juhart, 1. mesto (najmlajši učenci) Mark Laubič, 2. mesto (najmlajši učenci) Maja Laubič, 1. mesto (starejše učenke)
Medobčinsko posamično tekmovanje v atletiki	Denis Romo Lopez, 1. mesto v metu vortexa (starejši učenci) Denis Janžič, 2. mesto v teku na 1000 m (starejši učenci) Dušanka Visenjak, 3. mesto v teku na 300 m (starejše učenke) Nina Kresnik, 3. mesto v suvanju krogle (starejše učenke) Aljaž Stegne, 2. mesto v teku na 600 m (mlajši učenci)

Mentor: Kristijan Ilijevec

Zbrala: Alojzija Mušič

OBUJAMO SPOMINE

PRVI ŠOLSKI DAN

ŠOLSKI VRT

LECTARSTVO

TEDEN OTROKA

PRVA POMOČ

NOČ BRANJA

NOČ RAZISKOVALCEV

KULTURNI DAN V
MARIBORU

TRADICIONALNI
BOŽIČNO-NOVOLETNI
BAZAR

DEDEK MRAZ

OBČINSKA PROSLAVA
OB DNEVU
SAMOSTOJNOSTI IN
ENOTNOSTI

ZIMSKA ŠOLA V
NARAVI NA TREH
KRALJIH

ŠPORTNI DAN V
LEDNI DVORANI

PUŠTOVANJE

POZDRAV
POMLADI

MATEMATIKA -
1. IN 8. RAZRED

TRIJE ŽEBLJI

SLOVENŠČINA -
2. IN 8. RAZRED

OSMEROSMERKA

V mreži poišči imena navedenih junakov iz pravljic oz. risank. Iz črk, ki ti ostanejo, sestavi novo geslo.

S	P	U	Č	A	R	O	V	N	I	C	A
N	J	Z	T	O	N	I	Z	O	R	E	R
E	P	U	V	I	L	I	L	D	O	P	I
G	P	E	P	E	L	K	A	I	G	E	E
U	A	S	P	B	R	A	T	A	E	T	L
L	P	L	A	E	I	P	O	P	R	A	A
J	I	M	A	J	A	O	L	M	I	J	A
Č	B	O	B	D	A	M	A	Č	E	H	A
I	S	P	U	Ž	I	E	S	A	R	O	D
C	E	P	E	T	I	N	K	D	I	N	A
A	L	I	C	A	P	M	A	R	K	O	A

SNEGULJČICA, ZVER, PEPELKA, ALADIN, CEPETIN, ZLATOLASKA, ALICA, DAMA, MAČEHA, BAMBI, ARIELA, ERIK, NODI, CEPETAJ, TONI, MAJA, PEPE, VILI, DINA, SPUŽI, MARKO, BOB, PU, POPI, DORA, POM, JIM, MIJA, ČAROVNICA, ROGER, BRATA

GESLO: _____

Rebeka Steble in Veronika Kos

ANIMALS

Kako poimenujemo spodnje živali v angleščini?

5.

1.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

10.

4.

9.

2.

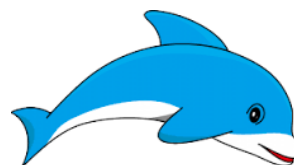
7.

3.

8.

6.

Tjaša Brglez in Sara Oblonšek

IŠČEMO NOVE SLOVENSKE BESEDE

Za vas smo izbrali nekaj prevzetih besed in nekaj predlogov za njihova slovenska poimenovanja. Ti je katero všeč? Obkroži ga.

smoothie

- smuti
- zmešanček
- sadjec

selfi

- svojček
- samosebeslik
- samovšeček

mafin

- puhlek
- kolačnik
- kupek

remiks

- premiš
- prirejanje
- premetiting

scrabble

- črkokriž
- črkanka
- križenkočrk

jacuzzi

- brbotalnik
- mehurčnik

šejk

- penjenec
- zmešanec
- tresenec

overland

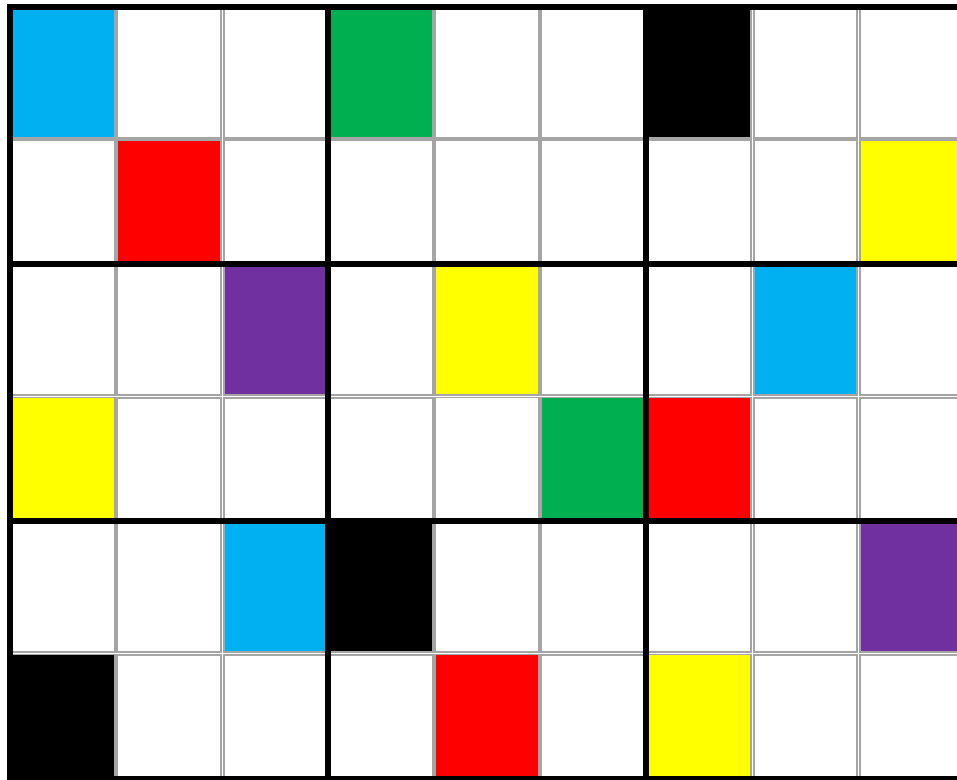
- čezdeželjski
- čezzemejski
- prekokopni

Tjaša Brglez in Veronika Kos

SUDOKU

	2		6		4	1		
1				5			4	8
8		7		9		3		
	4			1		9		6
	8				2		7	
3		1	9					
	5		7		1	4		
2	1				9		8	
		6		3				1

Ana Tič

ŠALI

SKAKAJOČI JANEZEK

»Janezek, zakaj skačeš po učilnici?!« jezno kriči učiteljica.
 »Učiteljica, pa saj ste včeraj rekli ...«
 »Kaj sem rekla?«
 »Da če se dovolj potrudim, lahko preskočim razred!«

Rebeka Steble

KANARČEK

Janezek se joče in mama ga poskusi potolažiti.
 Mama: »Zakaj pa se jočeš, Janezek?«
 Janezek: »Kanarček mi je pobegnil, medtem ko sem čistil njegovo kletko!«
 Mama: »S čim si pa čistil kletko?«
 Janezek: »S sesalnikom!«

Manja Capl in Ema Brdnik

UGANKE

NARIŠI REŠITVE UGANK.

ŠTIRI NOGE IMA,
A HODITI NE ZNA,
V KUHINJI STOJI
IN SAME DOBRE JEDI DRŽI.
KAJ JE TO?

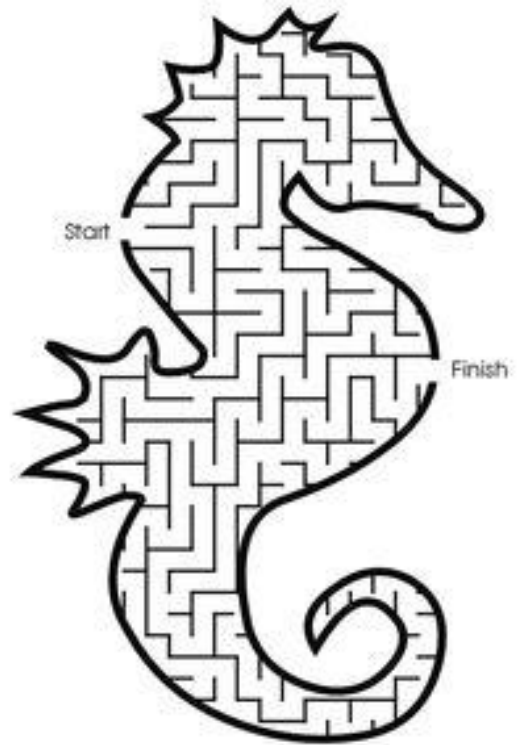
LUČKO PRIŽIGA,
Z LUČKO LETI,
Z RITKO POMIGA,
DA SI POT OSVETLI.
KAJ JE TO?

BELI ZOBJE TER ČRNI SO VMES,
KO TREBUH RAZTEGNE,
TE PRIVABI NA PLES.
KAJ JE TO?

»TI SI MOJA HČI,
JAZ PA NISEM TVOJA MAMA.«
ČIGAVE BESEDE SO TO?

EMA BRDNIK IN MANJA CAPL

POBARVANKE

S spleta izbrala: Ana Tič

